

[Hagen Hagensen.]

svar på, om reglen også skal omfatte både forsætlige og groft uagtsomme forhold, må naturligvis afklares.

Der er for mig at se ikke andet at sige om dette forslag, end at det ikke bør fremmes i den foreliggende skikkelse, men at vi gerne vil være med til at se på, hvordan skattesagerne i øvrigt kan forenkles.

Børge Johansen (CD):

Det er vores opfattelse, at stat og kommune selvsagt må have adgang til at korrigere ansættelser i sager, hvor der er begået synder, måske misligheder, og at der ikke skal være en frist på de 9 eller 10 måneder, der er foreslået her.

Vi ser da gerne generelt, at man i behandlingen af skattesager i højere grad skelner mellem væsentligt og uvæsentligt, men vi finder ikke denne skattekravsgrænse på 40.000 kr. spor rimelig. Jeg vil gerne tilføje med hensyn til skattekravsgrænser væsentligt under 40.000 kr., at man må nok lægge vægt på, at sagsbehandling i vid udstrækning har en præventiv virkning, en virkning, som man nok ikke skal undervurdere.

Vi beklager meget ikke at kunne se med megen velvilje på det fremsatte forslag, men er som sagt villige til at se på enhver mulig form for forenkling, der kan få sagsbehandlingen til at interessere sig lidt mere for det væsentlige end for det uvæsentlige.

Poul Dam (SF):

Jeg synes virkelig, at både ministeren og de ærede ordførere har været alt for hårde ved hr. Glistrup. Det er virkelig svært at være lovgiver, og hr. Glistrups første forsøg bør behandles med betydelig større mildhed.

Jeg vil da gerne sige, at jeg er en ubetinget tilhænger af forslaget, for så vidt angår titlen. Det er en god titel. Resten er der noget særligt ved, som jeg skal komme tilbage til.

Det er da helt givet, at vi har alt for mange skattesager her i landet. Stakkels fattige pensionister og lønmodtagere — hvordan er det, det er fiskeren i Harboøre og vognmanden i Frederiksværk, vi plejer at høre om — som læser i aviserne om de mange, som er blevet dømt for skattesvig eller for grov uagtsomhed i forbindelse med skattesager osv., siger: dette er for galt; her be-

taler vi vores skat til sidste øre, og disse mennesker har altså forsøgt at snyde sig fra det. Og så tænker de naturligvis: dette er et isbjerg. Det, vi læser om, er de mennesker, der bliver opdaget: hvor mange er der så, der ikke bliver opdaget? Vi har alt for mange skattesager her i landet. Det er helt givet.

Men så er der dette med selve forslaget. Her tror jeg kritikerne har overset et teknisk problem, der kan opstå, når man laver sådan noget. Der kan ske korrekturfejl. Jeg tror, der er sket det her, at man har sat et afsnit fra en bog, der vistnok hedder: „Hvordan man undgår at betale skat“, og det er ved en papirusserfejltagelse kommet ind på stedet her.

Det, der er ale om, er jo en ny og interessant variation af det, der i Parkinsons lov blev omtalt som „den kinesiske skatteundersøgelsermetode“. Den gik, som man sikkert kan huske, hvis man har læst bogen, ud på, at man indleverede sin selvangivelse, og så indsendte man med passende mellemrum en supplerende klage, hvilket medførte, at kontoret, der havde en bestemt arbejdsdag, tog akten frem og lagde den nederst i bunken. Så sendte man en ny klage, når man kunne regne med, at sagen var kommet op til bunkens overflade igen. Og således blev sagen aldrig nogen sinde behandlet.

Det er en god metode. Nu foreslår man den altså her. Hvis man bare inden 8. november har fået sendt tilstrækkelig mange ekstra bilag ind og forvirret skattevæsenet, så er man fri, i hvert fald er man fri op til den indtægt, man skal betale 40.000 kr. i skat af.

Som sagt, det må være en korrekturfejl, det hører hjemme i den anden bog, det kan ikke være meningen, dette skal være et lovforslag.

Vi skal have nedsat antallet af skattesager. Det var en god idé at få indført en bedre skattemoral her i landet. Det kan vi ikke gøre gennem lovgivningen, men måske på anden måde. Det var en god idé at få afskaffet de mange fradragsregler, som hæderlige skatteydere ikke kan finde ud af, og som mindre hæderlige skatteydere alt, alt for godt kan finde ud af. Og så kunne det godt være, vi skulle indføre ubetinget frihedsstraf for grove tilfælde af skattesvig.

Sådan noget vil vi gerne være med til, og